
Wilkostowio, st. 23/24, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. kujawsko-pomorskie

---

Informator Archeologiczny : badania 33, 43

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Krzysztof Kowalski (Dział Archeologii Muzeum Narodowego w Szczecinie). Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Sezony badań 1998-1999.

Badania miały charakter ratowniczo-rozpoznawczy i przeprowadzono je w ślad za zgłoszeniem odkrycia skupiska wyoranych ułamków naczyń kultury ceramiki wstęgowej rytej. Ze względu na brak możliwości dokładnego zlokalizowania miejsca odkrycia, w celu uchwycenia naruszonych reliktyw osadnictwa zakładano wykopy sondażowe o powierzchni 1-40 m². Łącznie objęto wykopami obszar 479 m².

Stanowisko położone jest na językowato rozciągniętym wyniesieniu, przebiegającym w kierunku niższych partii doliny jeziora Miedwie, na styku występowania gleb czarnoziemowych i innych gleb wytworzonych na glinach. Przebadano 8 obiektów, z których 3 wiążą się z kulturą ceramiki wstęgowej rytej, 1 z kulturą łużycką, a pozostałe 5 nie zawierało ruchomego materiału zabytkowego lub nie było źródłami archeologicznymi (negatywy po wyoranych kamieniach z redeponowanymi pojedynczymi zabytkami w wypełnisku). Spośród nieruchomych źródeł wczesnoneolitycznych 2 miały charakter jam gospodarczych i zawierały bardzo ubogie zespoły zabytków, trzeci stanowił pozostałość zagłębionego w ziemię obiektu mieszkalnego (zachowana głębokość 0,4-0,7 m). W rzucie poziomym miał on wydłużony (7,8 x 4,2 m) po linii wschód-zachód, lekko jajowaty zarys i nie posiadał wewnątrz ani na zewnątrz śladów konstrukcji nośnej części naziemnej. W obiekcie odkryto nikłe ślady niewielkiego paleniska. Z wypełniska wyeksplorowano 315 fragmentów ceramiki, 35 artefaktów krzemienych (dominuje surowiec narzutowy, z niewielkim udziałem krzemienia czekoladowego) i fragment motyki kamiennej. Stylistyka odkrytej ceramiki wykazuje szereg cech ogólnych kultury ceramiki wstęgowej rytej z obu dolnoodrzańskich enklaw osadniczych, lecz niektóre elementy zdobnicze pozwalają ją chronologicznie odnosić do młodszych zespołów tej kultury na Niżu Polskim. Przebadany obiekt ludności kultury łużyckiej był rozległą, wielocłonową jamą po wydobywaniu gliny. W dwóch spośród czterech głębszych jej części natrafiono na ślady ognisk. W wypełnisku zarejestrowano liczne fragmenty ceramiki i kości zwierzęce. Chronologicznie obiekt wiąże się ze schyłkiem epoki brązu – wczesną epoką żelaza.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Wierzchuca Nagórna, st. 3, gm. Drohiczyn, woj. podlaskie, AZP 51-81 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

WILKOSTOWIO, st. 23/24, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. kujawsko-pomorskie

- osadnictwo kultury pucharów lejkowatych

Prace prowadzone były z ramienia Pracowni Epoki Kamienia Instytutu Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, w terminie od 16 do 27 sierpnia, pod kierownictwem prof. dr hab. Lucyny Romańskiej. W roku 1999 badania koncentrowały się w zachodniej części stanowiska i były kontynuacją badań z lat ubiegłych. Przebadano powierzchnię 390 m².

Zidentyfikowano 21 obiektów (większość z nich to wkopy współczesne). Najważniejszym obiektem jest jama 11, która dostarczyła znaczne ilości materiału zabytkowego (ceramika polepa). Jama ta stanowi pozostałość chaty. Materiał ruchomy to ceramika, krzemienie, wyroby kamienne (siekierka) przypisywane kulturze pucharów lejkowatych.

Wilkowice, st. 8, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 83-29/123 – patrz: wczesne średniowiecze

WOJKOWICE, st. 15, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 82-29/134

- osada/obozowisko z młodszej epoki kamienia: kultura pucharów lejkowatych, kultura amfor